

Forfatter: Udrag fra Sphinxen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 69.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366660112.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Du er fri, Gamle,« sagde Arnold og skyndte sig tilbage til Billedsalen, for der at træffe Floristan igjen og iile med ham til den skønne Cordula. Men idet han traadte ind i Salen, vare de maledede Konger og Dronninger tilligemed Floristan forsvundne, og hvor hen han vendte sit Blik, saae han kun et eeneste Billede, men tusindfold fordoblet, og som rørte sig og levede: det var ham selv, i en prægtig Kongedragt med Septer og Krone. Han mærkede nu, at alle Vægene vare af det klareste Speilkrystal, som viste ham hans egen herlige Skikkelse, i en uendelig Række af kronede Hoveder, der alle vare Gjentakelser af hverandre. Det var altsaa de Billeder, jeg saae her før - tænkte han - kun mangler her, synes mig, ved den herlige Kongerække, at hver Konge skulde have en deilig Dronning ved Siden, da vilde jeg i dette Billedperspectiv see mig selv og mine Efterkommere i en Herlighed og Glæde, som aldrig skulde have Ende ... Men nu begynder jeg vist at drømme igjen - vedblev han - hvorledes er jeg blevet Konge? det er dog vel aldrig igjen et Kapittel i mit Eventyr, som jeg nu maaskee sidder hjemme paa mit Tagkammer og skriver? - Videre kom han ikke i sine Betragtninger, da Døren fløi op, og en prægtig Dame traadte ind, med en Purpurkaabe om sine Skuldre, Guldkrone paa Hovedet, og i hvis deilige Aasyn han ufeilbarlig troede at gjenkjende den skønne Cordula. »Hvad seer jeg - raabte Arnold og sank for hendes Fødder - Cordula, min Brud, min evig elskede Brud!«